

**„NADĚJE JE STAV DUCHA, KTERÝ DÁVÁ SMYSL
CELÉMU NAŠEMU ŽIVOTU.“ J. A. KOMENSKÝ**

Naděje

Komunistický list otevřený celé levici

XXIX. ročník

č. 9 / 2019

K BLÍŽÍCÍMU SE VÝROČÍ SAMETU A CO SE ZA 30 LET POVEDLO

Čeká nás všechny hektický měsíc listopad. Už v předchozích měsících mediální masáž nabírá na síle a člověk se nestačí divit, co hrůzostrašného se ještě nedozví o té strašné předlistopadové době. Naši mladí jsou již dokonale zmasírováni a bohužel se dnes mnozí projevují až jako antikomunističtí fanatici. ČT nám to už několikrát předvedla. Naposledy u sochy Koněva, kdy na dotaz dvou mladíků, zda tam tu sochu ponechat, chlapci prohlásili, že v žádném případě ne, protože byl Koněv komunista. A přes tenhle argument přeci dnes vlak nejede. (Můžeme snad už jenom čekat, kdy se dozvíme, že komunisté jedli děti).

Oficiální oslavující proud nám minulou dobu vykresluje tak, že naše generace se musí stydět za svou práci a kolaboraci v socialismu. (Komunismus tady žádný nebyl.) O tom, že většina komunistů byla poctivých a morálních lidí a pracovali hlavně pro druhé, se mladí dnes nedozví. Ti, kteří komunisty nikdy nebyli, ale byli jen u komunistů ze zjištěných důvodů, komunistickou stranu dávno opustili a jsou dnes členy jiných stran (zde jsou samozřejmě velmi protikomunisticky aktivní, je třeba smýt to morální selhání). A ti to nám o morálce nemají co kázat.

Naši mladí se dozívají o komunistech koncentracích, nesvobodě a útisku, ale neúprosná statistika odkládá, že dnes je víc lidí ve výkonu trestu než za socialismu v celém tehdejší Československu. Ta stejná statistika hovoří jasně. Spotřeba masa, mléka a dokonce i ovoce na hlavu je dnes (prý v nejlepší době) menší než za reálného socialismu.

Ano, materiální statky nejsou nejdůležitější. Jenže demokracie a svoboda jsou dnes prázdné pojmy. Copak se mladí mohou cítit svobodně, když se na koupi bytu zadluží na 30 let? Demokracie znamená vládu lidu. Každý soudný člověk jistě chápe, že v kapitalismu lid vládnout nemůže.

Nejsem ani katastrofík a ani pesimista, ráda bych viděla jiný obraz naší společnosti, ale to co se za 30 let povedlo je: zničené zemědělství a s tím související nesoběstačnost v základních potravinách a z důvodu pěstování biopaliv i likvidace orné půdy. Z vývozu velkých průmyslových celků zbývá jen montovna aut a tady jsme se stali německou kolonií. Kvalitou školství jsme už dnes opravdu za Nepálem (soudím podle všeobecného rozhledu naší mládeže). Rozvrácené učňovské školství, podprůměrná úroveň vysokoškolského studia, která je na úrovni socialistického středního školství, pokles kultury a kulturnosti, sport jen pro horních deset tisíc, zadlužení země, které činí cca 36 % HDP. (Je to prý velmi málo v porovnání s okolními státy a to proto, že my v kapitalismu žijeme kratší dobu). O našem zdravotnictví a jeho zhoršené dostupnosti, bych jistě mohla podat celkem objektivní zprávu, ale to je na samostatný článek.

Nejhorší ale je to, co se stalo s mezilidskými vztahy. Naše nemocná společenská společnost, naprosté zmatení toho, co je v životě důležité a má význam, klouzání po povrchu věcí, egoismus a nevhodná výchova mladých, kteří ztratili hodnoty a jakékoliv mantinely. Cílem je mít zážitky, užít si, má svoboda a můj zisk na úkor druhých, a pokud se mi něco nechce, nebudu to dělat, nikdo mě přece k tomu nedonutí. Lhostejnost, povýšenost a úžasné sebevědomí bez reálných důvodů.

To vše ale není díky minulému režimu a zlým komunistům. Je to důsledek kapitalismu a nemocná je společnost i v okolních zemích. Mimochodem i životní prostředí neumí a nemůže tenhle systém nijak vyřešit. Ten musí zvyšovat výrobu, aby lidé více nakupovali (i co nepotřebují) a tím plundrovali celou zemi.

Milí přátelé, držím vám všem palce, abychom ten listopad ve zdraví přečkali a budme dostatečně sebevědomí, nemáme se za co stydět. Nenechme se!

MUDr. J. Smrčková

VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ KE 101. VÝROČÍ VZNIKU ČESKOSLOVENSKA – VEŘEJNÁ MANIFESTACE V HUSITSKÉM TABOŘE

Klub českého pohraničí Jihočeského kraje, Veteráni ozbrojených sil a bezpečnostních sborů za podpory Vlasteneckého fóra ČR zorganizoval 26. října veřejné shromáždění k uctění odkazu prezidenta Dr. Edvarda Beneše u příležitosti 101. výročí vzniku Československa. Záštitu nad tímto celorepublikovým shromážděním převzal prezident ČR Miloš Zeman. Shromáždění se konalo pod heslem „Prolomení dekretů prezidenta Edvarda Beneše nedovolíme!“. Akce se uskutečnila u pomníku Mistra Jana Husa v Husových sadech na náměstí v Táboře. Zúčastnilo se jí přes 500 vlastenců z celé republiky. Členové KČP a další přišli se svými klubovými prapory, transparenty a fotografiemi Dr. E. Beneše. Mezi účastníky byli také zástupci a delegace z našeho okresu. Zástupci organizací a složek

položili věnce a kytice k pomníku Mistra Jana Husa, před kterým se uskutečnil vlastní program shromáždění.

Slavnostní shromáždění bylo zahájeno husitským chorálem a státními hymnami ČR a SR. Vzhledem k tomu, že se nemohl osobně akce zúčastnit prezident M. Zeman, byl přečten jeho dopis, kterým akci podpořil.

V dalším programu vystoupila řada řečníků – Gustav Janáček (předseda Národní rady KČP), Jaroslav Bašta (bývalý ministr a velvyslanec v Rusku), Jiří Jaroš Nickelli (historik, člen Českého svazu bojovníků za svobodu a člen Československé obce legionářské), který mimo jiné řekl: „Kdo haní Beneše a omlouvá Sudety, je nepřítel republiky! Nelze připustit, aby odkaz Beneše byl neustále pošlapáván, aby se republika změnila v kolonii cizích mocností, aby se stala druhým protektorátem nebo spolkovou zemí cizí země. Síly, jež o to usilují, zejména domácí kolaboranti tohoto typu, musí občané, včetně oně zatím mlčící většiny národa, zastavit.“

Na akci též krátce vystoupil i náměstek hejtmanky Jihočeského kraje Jaromír Novák, předsedkyně Alienace národních sil Vladimíra Vítová a předsedkyně Republikové rady LKŽ Květa Šlahůnková.

V závěru manifestace přijali účastníci jednohlasně tzv. Táborský manifest, v němž je požadována omluva sudetských Němců a Landsmanšaftu za škody způsobené českému národu a také za hrubé urážky prezidenta Beneše. Českou vládu manifest vyzývá, aby neumožnila konání sudetoněmeckých srazů Landsmanšaftu na území České republiky.

Členové delegací a jednotlivci v dopoledních hodinách navštívili v Sezimově Ústí hrob prezidenta Edvarda Beneše a jeho manželky Hany a položili zde věnce a kytice. Mezi nimi byla také předsedkyně Jč KV KSČM Alena Nohavová a předsedkyně Krajské rady KČP Č. Budějovice Jana Kozáková.

Miroslav Král, MO KČP Třeboň

UNIVERZITA KARLOVA V OSIDLECH HOME CREDITU

Po listopadu 1989 se v naší zemi ve velkém zabydleli nejrůznější podvodní poskytovatelé nebankovních půjček. Tito „podnikatelé“ těžili z toho, že – slovy Václava Klause „ekonomové musejí předběhnout právníky“. Takže rozliční podvodníci začali už v devadesátých letech půjčovat finance za velmi, velmi nevýhodných podmínek. Samozřejmě nevýhodných pro dlužníky.

Nelze se proto divit, že uzavření smlouvy mezi Univerzitou Karlovou a společností Home Credit, jež poskytuje nebankovní půjčky, vyvolalo mezi mnoha akademiky i studenty vlnu oprávněné kritiky. Home Credit International patří do skupiny PPF nejbohatšího Čecha Petra Kellnera. Kritici smlouvy, na jejímž základě by nejstarší česká univerzita získala půl milionu korun ročně a na oplátku učinila firmu „Hlavním Partnerem

Univerzity Karlovy”, poukazovali nejen na výši plnění, které považovali za neúměrně nízké, ale rovněž na skutečnost, že společnost je poskytovatelem takovýchto podivných půjček. Stovky studentů a pracovníků univerzity proto vyzvaly rektorát, aby od smlouvy odstoupil a aby se věcí zabýval akademický senát, se kterým to prý předem vůbec nebylo projednáno. Partnerská smlouva byla navíc podle otevřeného dopisu sinologů z Filozofické fakulty UK, uzavřena na částku, která je vzhledem k celkovému rozpočtu UK, jenž čítá několik miliard korun, naprosto minimální. Nejstarší česká univerzita tak prý prodávala své jméno za „drobné“, lidé se podívovali, proč pouhý milion a půl za tři roky stačil na to, aby se Home Credit stal hlavním partnerem pražské školy.

Vlna nevole studentů a pracovníků UK nakonec vedla samotnou společnost Home Credit, aby oznámila, že odstoupí od partnerské smlouvy s Univerzitou Karlovou. K tomuto odstoupení vedla i skutečnost, že den předtím kvůli smlouvě založil předseda zastupitelského klubu Piráti na Praze 5 a student Univerzity Karlovy Adam Rut otevřený účet u FIO banky. Na něm chtěl vybrat do 17. listopadu částku 1,5 milionů korun, která odpovídala hodnotě smlouvy. Lidé na zřízené konto přispívají od několika stovek až po tisíce. Ozvali se i pedagogové z UK. Rektorovi zaslali otevřený dopis, pod který se podepsalo bezmála 300 akademiků. „Považujeme za naprosto nepřipustné, aby Univerzita, na které působil Jan Hus, Alice Masaryková či Jan Patočka, byla nyní spojována se společností s takto eticky pochybnou praxí. Takový svazek závažně poškozují dobré jméno Univerzity. Žádáme Vás tedy, abyste od smlouvy okamžitě odstoupil,“ stojí v otevřeném dopise.

Peníze byly určeny zejména pro rektorát UK. Peníze škola mohla využít například na zajištění výročního Plesu Univerzity, podpory vzdělávání pracovníků rektorátu nebo zajištění expertů na marketing a další strategie. V závěrečných ustanoveních stálo, že „strany se zavazují zdržet se všeho, co by mohlo poškodit dobré jméno a pověst stran nebo co by mohlo negativně ovlivnit jejich spolupráci“. I toto ustanovení vzbudilo kritiku.

Dodejme, že právní ukotvení jakéhosi etického poskytování nebankovních půjček v naší vlasti na sebe čekalo nějakých 20 let. Za tu dobu zde nebankovní poskytovatelé řádili měrou vsutku vrchovatou. Nelze se tedy divit, že mnozí lidé kritizují Home Credit za jeho podíl na takovýchto půjčkách, a také na exekucích. V České republice je podle některých odhadů vedeno až 200 tisíc neplatných exekucí. Je to hlavně kvůli neplatným rozhodčím doložkám, které v minulosti používala právě i společnost Home Credit. Právě takovými případy se nyní zabývají soudy, které ministerstvo spravedlnosti vyzvalo, aby je prověřily.

Radek Nejezchleb, předseda OV KSČM Jindřichův Hradec

SLOVO "DEMOKRATICKÝ" DÁVÁM DO UVOZOVEK

Přídavné jméno »demokratický« nemám ráda. Stalo se slovem, za kterým se nechá schovat všechno. I zabíjení, krádeže, vniknutí na cizí území a dokonce ho odtrhnout pod banální či méně banální záminkou od svého mateřského území, jako např. Kosovo či třeba některé části Sýrie. V poslední době se ono slovo stalo módou, zvláště pak ve zpravodajstvích České televize. Třeba v souvislosti s událostmi v Hongkongu. Zpravodajka Šámalová nám z obrazovky sdělovala, že »demokratičtí kandidáti« nemají na růžích ustláno a dokonce jeden z nich nebyl ani připuštěn k volbám. Souběžně nám ČT ukazovala, jak hoří zapálený automobil či co, jak »demokraté« hází kameny na policii a jak byla »demokratickými demonstranty« zničena budova čínské tiskové kanceláře. Prostě ti, co ničí cokoli, co je pro pravici spojeno s nenáviděnou Čínou či Ruskem, jsou »demokraté«, ti co brání klid, demokraty nejsou.

Stejná situace je i u nás. »Demokratické strany« prý brání v Parlamentu obyčejné lidi, když má být např. zdraženo kouření, pití tvrdého alkoholu, a vůbec daňový balíček či jiné podobné zákony sloužící k zavedení pořádku, i když k nim třeba můžeme mít také jisté výhrady, ale přece jen jsou určitým pokrokem oproti tomu, co nám tu zanechala Nečasova vláda. Nedemokraté, jak slyšíme, chtějí prý zase lidem brát a dále zadlužovat naši zem.

Aby to v České televizi potvrdili i názorem znalce, zvou si před kameru, jako tomu bylo v pátek, pana Kalouska. To, že jako "nejlepší ministr financí" v minulosti zavedl různé »balíčky«, které zkomplikovaly životy tisícům lidí, a současná vláda se s jejich důsledky vypořádává dodnes, to nevádí. Kalousek je »demokrat«, ti, co podporují současnou vládu »demokraty« nejsou, ale slouží »oligarchům«. Nikde ale ani zmínka o svého času žebráckém přidání něco přes čtyřicet korun důchodcům, ani o velkorysém daru církvím, ani o pokusu převést z balíku peněz určeného na důchody určité procento do soukromých fondů, což by bylo dalším, vedle např. fotovoltaických elektráren, tunelem století. To všechno nám nadělili »demokraté«. Slovo »demokrat« se postupně tak stává odpudivým slovem. Skrývá se za něj totiž něco, co s demokracií, tedy tou skutečnou, nemá nic společného. Má nás jenom matením a manipulací přivést do tábora »demokratů«. Zvláště Česká televize, jako hlavní ideologické centrum »demokratů«, se činí. Proto jí skoro neposlouchám. Pokud musím, tak frekventované slovo »demokrat« si dávám do uvozovek.

Alena Nohavová, předsedkyně Jč KV KSČM

OBNOVA VYŠETŘOVÁNÍ SMRTI JANA MASARYKA

Jak jsme se dověděli, má být na žádost státního žalobce obnoveno vyšetřování tragické smrti Jana Masaryka. Otázkou je, proč má být vyšetřování této tragédie obnoveno po jedenasedmdesáti letech. Odpověď je jednoduchá. Je to politická objednávka zasazená do rámce „oslav“ 30. výročí převratu, která má zřejmě diskreditovat komunisty a Rusko, jako nástupce SSSR. Politická objednávka pravděpodobně přichází z pravicového politického spektra a v době kdy se pravicovému mainstreamu nedaří zlomit odpor převážné části občanů k současnému kapitalistickému režimu. Jak ukázal průzkum jedné agentury, občané nad 40 let se většinou vyjádřili, že před rokem 1989 bylo u nás lépe.

Tato zpráva musela do běla rozžhavit celou pravicovou demožumpu a tak byli nuceni jednat. Problém mají ale v tom, že jim lidé přestávají věřit a tak přitvrzují. Proto nyní probíhá velká mediální masáž občanů za účelem vymývání mozků, kdy uběhlo 30 let od drsného ekonomického převratu k jeskynnímu kapitalismu. Mnoho těch, kteří cinkali klíči, je již mnohdy nemají, protože jejich trvalým bydlištěm se stala ulice. Tehdy vyřvávali „Máme holé ruce“ a nyní po 30-ti letech od převratu mnozí mají i holé zadky.

Vraťme se však k Janu Masarykovi a jeho tragické smrti. Jak je všeobecně známo, Jan Masaryk se nepřidal v únoru 1948 k pravicovému puči, nepřipojil se k demisím pravicových ministrů a setrval v Gottwaldově vládě. Nebylo to lehké rozhodnutí, které přispělo i k jeho narůstajícím depresím, protože jej opouštěli jeho bývalí přátelé a kromě nadávek se mu dostávalo i otevřených výhrůžek. To byl zřejmě jeho důvod k sebevraždě. Ovšem v rámci překrucování dějin novodobými „historiky“, i v rámci očeřňování komunistů a celého období po roce 1948 do roku 1989, musí být „přehodnocena“ i smrt Jana Masaryka. Pravicová žumpa za asistence prodejných historiků se bude snažit případ přehodnotit na vraždu tak, aby podezření z vraždy padlo na komunisty, či Státní bezpečnost a na KGB. Zapomínají však na skutečnost, která vraždu „zosnovanou“ komunisty vyvrací. Jan Masaryk byl uznávaným skvělým diplomatem a i tehdejší KSČ si jej vážila a neměla žádný důvod k jeho odstranění, stejně jako StB či KGB. Jeho smrt zaskočila i Gottwaldovu vládu, která jeho ztrátu těžce nesla. Pokud by byl Jan Masaryk skutečně zavražděn, pak je se třeba na to podívat i z druhé strany. Západ a hlavně Anglie, jeho podporu Gottwaldovy vlády nemohla skousnout. Rozešli se s ním lidé, které považoval za přátele a pokud by šlo opravdu o vraždu, možná že právě od nich přišel rozkaz k jeho likvidaci. A jak je známo, britské tajné služby to uměly dobře. Tato teorie se však nehodí do krámu kapitalistickému mainstreamu, takže budou házet bláto a špínu na komunisty.

Můj názor je ten, že k sebevraždě jej dohnali jeho bývalí „přátelé“, kteří na něho uspořádali štvaniči, a on již neměl sil jim vzdorovat.

František Hadač

LAMPIOŇÁKY A ZAPOMENUTÁ REVOLUCE

V těchto dnech, kdy měsíc říjen přechází v listopad, se na mě z mnoha domovních vchodů, verand, ba i za okny šklebí dýně v roztodivném provedení. Inu, Halloween. Nepřekvapuje mě to, poněvadž třicet let po "Velkém listopadu" je naše společnost dokonale zmasírována americkou kulturou.

Při pohledu na celkovou dekadenci společnosti, kdy realita se odehrává na sociálních sítích, rozpomínám se na počátek listopadu, kdy se konaly lampionové průvody, takzvané lampioňáky. Dnešním dětem už tyto akce „starých dob“ nic neřeknou, no ale já – a mnozí z mé generace – na to rádi vzpomínáme. Sedmého listopadu jsme se navečer za soumraku scházeli před školou, každý z nás žáků svůj lampion, v němž plápolala svíčka. Poté jsme s učiteli společně vyrazili večerním městem na náměstí, kde byla demonstrace. Mělo to své kouzlo. My, tehdejší žáci základní školy, jsme se v osmdesátých letech na lampioňáky těšili. Tehdy na počátku listopadu jsme si těmito průvody připomínali výročí Velké říjnové socialistické revoluce, jež v tehdejším Rusku vypukla 7. listopadu 1917. Je mně zcela jasné, že se najde mnoho těch, kteří při vyslovení pojmu VŘSR budou onu událost ironizovat, dehonestovat a všelijak shazovat. Zkusme však na Říjnovou revoluci pohledět prizmatem tehdejší doby. Ve světě už tři roky řádila do té doby nejstrašnější světová válka. Stovky tisíc mužů na stranách válčících mocností šlo často nedobrovolně do zákopových hrůz, při nichž na bojištích zůstávaly hory mrtvých a zmračených vojáků.

A právě v této době přichází Vladimír Lenin, k němuž se připojují obyčejní lidé. Dělníci, vojáci, námořníci, rolníci, si uvědomili svou sílu a svrhli nenáviděnou vládu, která je chtěla vést do dalšího roku války a strádání, a zvolili si revoluční cestu řešení nejen v sociální oblasti. Dodnes platí principiální obrat oněch neustále zmiňovaných dekretů, kterými nová moc vstoupila na scénu. Jsou to asi nejznámější dekryty v moderním světě: Dekret o míru, Dekret o půdě a Dekret o radě lidových komisařů. Ten první znamenal skutečné zastavení bojů a druhý rozdělení půdy bohatých majitelů, často dokonce málo obdělávané, do rukou samotných rolníků, a třetí určil moc, která to měla zajistit a zajistila. Válka sice dekretem pro Rusko jakoby skončila, ale válečné dění trvalo dál. Byla to ale válka obrany, o přežití, o holé životy, o likvidaci toho, o čem lidé snili a co například Dekretem o půdě dostali nebo měli dostat, o svébytnost samotného Ruska. Napřed vzbouřený generál Krasnov chtěl zničit revoluci přímo v Petrohradě, pak Němci využili situace a neuváženým Trockého odmítnutím jejich požadavků v Brest Litevsku si je chtěli svým nástupem získat sami. A byla tu i občanská válka, již začali s vývojem nespokojení stoupenci

monarchie či bývalých pořádků, a nakonec i intervence mnoha států světa, která chtěla utopit revoluci a její výsledky v samotném zárodku.

Je to sice již 102 let. Ale Vladimír Lenin a jeho souputníci tehdy uskutečnili věc, která ovlivnila dějiny minulého století. Nebýt Říjnové revoluce, byl by vývoj ve světě, a to po celé zbylé století, zcela jiný a těžko by se vyvíjel ve směru jistých sociálních ústupků vedenými buržoazními státy až k tzv. sociálnímu státu, který je dnes ničen. Na odkaz Říjnové revoluce bychom zapomínat neměli.

Radek Nejezchleb, předseda OV KSČM Jindřichův Hradec

STÁVKUJME TAKÉ

Tak nám zase celosvětově stávkují studenti za klima. Gréta řekla a prý se bude stávkovat celý týden po dobu, co tam v Ňů Jorku bude ta klimakonference. Dokonce se studenti rozšoupli, a že prý by mohli stávkovat i dospělí, koneckonců ti za to přece můžou a také chtějí mít nějakou tu budoucnost.

A já myslím, že je to skvělý nápad.

Měli bychom se na všechno vykašlat, seknout s prací a jít stávkovat. Podle mě je to v dnešní pošahané době to jediné, co by mělo doopravdy smysl.

Konečně by ti zpovynaní frackové zjistili, že autobusy nejezdí samy, že kafe se jim také samo do hrníčku nenaleje, že elektrika v zásuvce také není sama od sebe a vlastně i ten internet nefunguje bez velké spousty pracujících dospělých.

Pojďme studentům ukázat tu skutečnou bezemisní budoucnost. Přestaňme doplňovat zboží do regálů, přestaňme ho vozit těmi strašnými naftovými auty, vypněme teplárny, elektrárny, zamkněme benzínky, přestaňme péct chleba, popadněme nějaký ten transparent a pojďme si vyhodit z kopejtka někam na náměstí...

Koneckonců, máme to tak skoro všichni ne? Naše děcka si jezdí po Erasmech, poučují nás, koho máme volit, dokonce na fejsbůku diskutují o tom, že nám starším omezí internet, abychom nemohli koukat na Parlamentní listy a Vidlákovy kydy, protože nás to ovlivňuje. Chodí si demonstrovat na Letnou, chodí si demonstrovat za klima, je jim pětadvacet a skoro každý si přerušil studium, aby si prodloužil mládí... ale každý měsíc po výplatě vždycky přijdou pro prachy na další měsíc. Přitom doba, kdy vydělají něco sami, je v nedohlednu...

To my jsme ti blbí. My jim to platíme, my chodíme z práce do práce, děláme přesčasy a vlastně jen kvůli pocitu hrdosti, že kluk bude jednou magistrem.

Pojďme si to alespoň na ten jeden týden užít po jejich. Nechme všeho, co dělá civilizaci civilizací a ono se to rychle ukáže. Nemusíme to ani přehánět... stačí vypnout pouliční osvětlení a nechat všechny ty demonstranty, aby si z Václaváku došli někam na periferii pěšky.

Navíc všechno zdražuje, stávky za platy jsou pasé, pojďme stávkovat za klima... to se dneska smí a chtěl bych vidět zaměstnavatele, který by riskoval mediální řev za to, že vyhodil zaměstnance za účast na stávce za Grétu.

Třeba by těm všem klimaúzkostným došlo, že mohou mít i mnohem horší noční můry. Třeba prázdné regály, gangy v ulicích, vodovody bez vody (a tím pádem i nefunkční hajzly) a skutečné chození pěšky. Žádný džoging, žádné běhání s MP3kou. Ale nošení svého těla všude na pořádné vzdálenosti.

Pojďme do toho, zastavme na pár dní svět... Předvedme jim, co umí skutečná stávka.

Každý aktivista nemusí být nutně kretén. Jen se to blbě odlišuje, protože skoro každý kretén, si o sobě myslí, že není kretén, ale aktivista!

Autor: Vidlák

Z internetu stáhl -St-

PŘEČETLI JSME PRO VÁS :

JEŠTĚ K 101. VÝROČÍ REPUBLIKY – POČASÍ V DOBĚ VZNIKU ČSR

„Je pondělí 28. října 1918, horské oblasti hlásí teploty pod bodem mrazu a na vrcholcích leží sních. Většina území nově vznikajícího státu je zahalena oblačností. Pan Josef kontroluje teploměr, je jeden stupeň pod nulou. Vločky se snášejí k zemi, kolem už leží sních. Z malé podhorské chalupy dohlédne na vrcholek beskydské Lysé hory, tam už leží přes 20 cm sněhu. Josef vzpomíná na svého přítele z lyžařského klubu. Je tomu pár let, co zahynul na distančním závodě v Krkonoších. Psal se rok 1913 a Hančovi bylo teprve 26 let. Při této vzpomínce si již Josef nazouvá lyže a vyráží do místní hospody. Doma nemá rádio. Těší se na události, které zvěstují konec monarchie a vznik nového státu. Josef je velký vlastenec a těší se na Československo.....

Nepříznivé počasí zastihne 28. 10. 1918 i mladou dívku, studentku, žijící v Bratislavě. Tam prší a teplota je kolem 6 stupňů. Ještě neví, že díky nově vzniklému Československu bude moci nadcházející rok nastoupit na první slovenskou univerzitu, která ponese jméno J. A. Komenského. Rok po vzniku ČSR už dívka studuje na lékařské fakultě a Slováci postup-

ně otevřou 13 fakult pro své studenty, kteří zde budou studovat v mateřském jazyce...

28. října 1918 byl T. G. Masaryk ve švýcarské Ženevě, kde delegace Národního výboru, vedená Karlem Kramářem, zahájila jednání o vytvoření a podobě samostatného československého státu. V Praze zatím představitelé domácího odboje Antonín Švehla a František Soukup vyhláší novou republiku. Následující bouřlivé oslavy doprovázely sice občasné slabé dešťové přeháňky, ale ty radost a nadšení nijak nezastavily. Lidé se scházeli a oslavovali mír i nově vzniklý stát.“

Z internetových stránek Českého hydrometeorologického ústavu vybrala -sv-

SPOLKOVÝ ŽIVOT V KUNŽAKU

V roce 1925 vyplňovala kunžatecká městská rada dotazník, týkající se spolkové činnosti. Podle něho bylo tehdy v Kunžaku deset spolků: Sokol, Národní jednota pošumavská, Dělnický spolek Havlíček, Hospodářský spolek, Svaz jihočeských domkařů, Hudební a pěvecká jednota, Jednota čsl. legionářů, Volná myšlenka, Čsl. červený kříž a Hasičský sbor – tedy úctyhodný seznam na městečko, kterým tehdy Kunžak byl a vlastně stále je.

Nejaktivnější mezi nimi byl tradičně Sokol, rozsáhlou činnost vykazovala i Volná myšlenka a Dělnický spolek Havlíček. Tyto dva spolky úzce spolupracovaly při pořádání vzdělávacích přednášek – v roce 1924, kdy se vzpomínalo 500. výročí úmrtí Jana Žižky, zorganizovali jejich členové přednášky na toto téma, na které přijížděli i zájemci z okolí. Spolek Volná myšlenka působil protiklerikálně a pod jeho vlivem vystoupilo v Kunžaku začátkem 20. let z římskokatolické církve 239 osob, z toho k Československé církvi přestoupilo 67 a k Českobratrské církvi 19 osob, ostatní zůstali bez vyznání.

Hudební a pěvecká jednota se zase soustředila na výchovu dorostu – ve škole byl prováděn nábor dětí do pěveckého kroužku a Jednota nacvičovala vystoupení pro slavnostní akce – Masarykovy narozeniny, výročí Mistra Jana Husa, nebo výročí republiky.

Jak už bylo řečeno, nejaktivnějším spolkem byl Sokol. Neorganizoval pro své členy pouze tělovýchovnou a turistickou činnost, ale měl i divadelní a pěvecký odbor, který připravoval vystoupení s Hudební jednotou. Kunžatecký Sokol se pravidelně účastnil župních sletů a také Všesokolských sletů v Praze.

Práce spolků byla pro Kunžak důležitá – zpestřovala a obohacovala lidem život, podporovala místní pospolitost a byla také zdrojem osvěty a vzdělávání.

-sv-

OCENĚNÍ ŽENA ROKU 2019

V souvislosti se státním svátkem České republiky ocenila v sobotu 26. října 2019 Komise žen ÚV KSČM letošní nositelky ceny Žena roku. Ocenění převzalo z rukou místopředsedkyně ÚV KSČM a europoslankyně Kateřiny Konečné, předsedkyně Komise žen Soni Markové a tajemníka Institutu české levice Jana Klána devět členek KSČM. Jedna v kategorii do 40 let, šest v kategorii nad 40 let a dvě obdržely zvláštní ocenění. V červnu posoudila Komise žen na svém jednání více jak čtyři desítky jmen a vybrala daný počet žen, jejichž jména byla držena v tajnosti až do data oficiálního vyhlášení.

Krásné růže a sklenku s ženským motivem převzaly v kategorii nad 40 let: Vlasta Babovcová, Eva Badinková, Alena Grospičová, Miloslava Hudaková, Erika Kohoutová a Miroslava Vašíčková. V kategorii do 40 let si převzala cenu Petra Prokšanová. V kategorii zvláštních ocenění byly vybrány dvě ženy a těmi byly Věra Bořilová a Anna Vaculíková.

Cílem v této nominaci je vyhledat a ohodnotit ženy, které nezištně pracují nejen pro stranu, ale i celkově pro společnost. Letos se uskutečnil již druhý ročník tohoto ocenění a hlavním mottem bylo: LEPŠÍ JE ZAPÁLIT ALE SPOŇ MALOU SVÍČKU, NEŽ SEDĚT A NADÁVAT NA TMU. Před samotným vyhlášením výsledků proběhl seminář na téma Mýty a předsudky ženských otázek v době socialismu. S hlavním referátem vystoupila Jana Bystřická, členka Komise žen za Plzeňský kraj. Letos byl sice teprve druhý ročník, ale nominací přišlo mnoho, já ale věřím, že žen, které by si zasloužili tuto nominaci je mezi námi mnoho, proto Vás milí čtenáři prosím a vyzývám. Jestliže víte o nějaké ženě a je jich mezi námi mnoho, nominujte ji do příštího ročníku ocenění Žena roku 2020.

Anna Vaculíková

BEZPLATNÁ ZÁKLADNÍ PRÁVNÍ RADA

OV KSČM opět dává zájemcům z řad občanů možnost získat zdarma bezplatnou právní radu pro potřebné. Konkrétně jde o ZÁKLADNÍ ORIENTAČNÍ PORADU O PRÁVNÍCH PROBLÉMECH.

Rady jsou poskytovány jednou měsíčně – nejbližší z nich bude **ve čtvrtek 21. listopadu 2019** od 16:00 hodin na OV KSČM. Rady poskytuje JUDr. Tomeš Vytiska.

Máte-li tedy zájem o tuto základní pomoc, kontaktujte místopředsedu OV KSČM Stanislava Míku /tel. 602 159 388; 725 646 025/ a dohodněte si s ním v předstihu čas schůzky!!! Upozorňujeme, že poradna funguje **pouze (!!!) na základě domluvy**.

Poslední termín právní poradny v letošním roce je plánován na čtvrtek 19. prosince 2019 od 16:00 hodin.

-St-

STŘEDISKOVÉ PORADY KSČM V OKRESE

V okresní organizaci organizuje OV KSČM pravidelně střediskové porady v sedmi střediscích. Považuji za vhodné o jejich termínech pravidelně informovat.

Další se uskuteční:

- ve středu 11. prosince = Suchdol nad Lužnicí /15.45/
= Třeboň /17.00/
  - ve čtvrtek 12. prosince = Studená /13.30/
= Dačice /15.30/
= Slavonice /17.00/
  - v pondělí 16. prosince = Jindřichův Hradec /15.30/
= Nová Bystřice /17.00/.
- Stanislav Míka, místopředseda OV KSČM*

BLAHOPŘEJEME

Vše nejlepší, především však zdraví, štěstí a spokojenost přeje Okresní výbor KSČM Jindřichův Hradec soudružkám a soudruhům, kteří se v období mezi vydáním Naděje č. 9/2019 (13. listopadu 2019) a Naděje č. 10/2019 (10. prosince 2019) dožili či dožijí životních výročí a to 70, 75, 80 a více let. Jsou to:

24. 11.	Zudová Drahoslava	z Dačic
28. 11.	Podráská Emilie	z Nové Bystřice
29. 11.	Burgstocková Marie	z Chlumu u Třeboně
3. 12.	Sehnalová Milada	z Kunějova
4. 12.	Lukeš Eduard	z Třeboně
	Sokolík Vlastimil	z Jindřichova Hradce.

OV KSČM Jindřichův Hradec

PIŠTE, ROZŠIŘUJTE NÁS, DÁVEJTE NÁS ČÍST OSTATNÍM !
ČEKÁME NA VAŠE OHLASY !   **ČEKÁME NA VAŠE OHLASY !**
NECHTE NÁS KOLOVAT !   **NECHTE NÁS KOLOVAT !**

Vydává zdarma nepravidelně OV KSČM Jindř. Hradec, IČO 00496936.
Adresa redakce - OV KSČM Jindřichův Hradec, Bezručova 514/II, tel. číslo 602 159 388, 725 646 025; E-mail: ovkscm.jindr.hradec@kscm.cz.
Registrační značka MK ČR E 11670. Uzávěrka tohoto čísla – 11. 11. 2019, vydáno v Jindřichově Hradci 13. 11. 2019; XXIX. ročník – číslo 9/2019.
Šéfredaktor – František Hadač.